

In een innemend interview (RD 15-4-2019) verwees prof. dr. J. Douma ook naar de Nashvilleverklaring. Het doet ons goed dat hij zo nadrukkelijk instemt met het afwijzen van homoseksuele praxis. Op één punt kunnen we hem gerust stellen. Hij zegt dat van de Nashvilleverklaring de suggestie uitgaat ‘dat een homofiele gerichtheid door bekering en gebed kan worden overwonnen’. Als dit zo zijn geweest zou geen van de werkgroepleden aan dit document hebben meegewerkt! Zó wil de Nashvilleverklaring (Engels en Nederlands) het dus ook echt niet stellen. Het is waar dat de Heere een homofiele gerichtheid kán wegnemen en dit soms ook doet. Dit is echter zeker niet altijd Zijn weg. Velen hebben ook in dit opzicht hun leven lang tegen hun zondige vlees te strijden. Dit in het besef dat homoseksuele gevoelens niet neutraal zijn, en tegelijk dat een christen zijn diepste identiteit vindt in Christus. Hoewel de notie van strijd meer uitgewerkt kan worden dan in de Nashvilleverklaring gebeurt, is zij bepaald niet afwezig. Zie ook de publicaties van diverse Engelstalige opstellers/ondertekenaars, zoals Burk, Butterfield, DeYoung, Mohler en Yuan. Het is zelfs zo, dat er om deze reden vanuit de ex-gaymovement stevige kritiek op de Nashville Statement was...

Er zullen altijd verschillen van inzicht op detailniveau blijven over formuleringen in de Nashvilleverklaring. Van harte hopen we dat velen toch publiekelijk voor de inhoud ervan willen uitkomen. En leven bij de oproep tot christenen om heilig en rein te leven, daarin elkaar bij te staan en het heil voor iedere naaste te zoeken.

Werkgroep Nashvilleverklaring